

PAJČOLAN

Lili Novy

Nášla v skrinji star je pajčolan,
zlikan, zgiban in skrbno zravnan,
v lično, nizko škatlo položen,
bel pred davnim, zdaj lahnó rumen.

Mati ga nosila je nekoč,
ob poroki svet ves rožnat zroč;
v temni skrinji ležal je zaprt,
ko prišla je k hiši pónjo smrt.

Pajčolan zatohlo zdaj diši,
nji pa v zemlji že trohné kosti.
Kje so upi? slast in muke kje?
Saj nobeden zanje več ne ve.

Hčerka se na pajčolan ozre,
lično škatlo ráhlo spet zapre,
spet na skrinje dno ga položi
in odide v svoje žive dni.